

Vrhovni sud Kosova, u veću sastavljenom od sudija Nebojša Boričić, kao predsednika veća, Gyltene Sylejmani i Erdogan Haxhibeqiri, kao članova veća, uz sudelovanje stručnog saradnika Bujara Balaj, kao zapisničara, u upravnom sporu tužioca NTP "V." iz P., protiv tuženika Carine Kosova, radi poništenja odluke tuženika od godine i odluke br.... od, odlučujući o zahtevu tuženika za vanredno preispitivanje sudske odluke izjavljenom protiv presude Apelacionog suda UŽ.AA.br.84/2017 od 17.10.2018 godine, na sednici veća održanog dana 20.03.2019 godine, doneo je sledeću:

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovan zahtev tuženika Carine Kosova za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnet protiv presude Apelacionog suda u Prištini UŽ.AA.br.84/2017 od 17.10.2018 godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenom presudom Apelacionog suda UŽ.AA.br.84/2017 od 17.10.2018 godine odbijena je kao neosnovana žalba tuženika Carine Kosova izjavljena protiv presude fisklane divizije upravnog odeljenja Osnovnog suda u Prištini U.A.br.859/2016 od 13.12.2016 godine, kojom je usvojen je kao osnovan tužbeni zahtev tužioca NTP „V.“, pa je poništeno kao neosnovano rešenje Carine Kosova br..... od godine i rešenje br.... od..... godine Sektora za akcizu, kojim je tužioc NTP „V.“ iz P., obavezan da plati akcizu u vrednosti od 293.955,10 evra.

Tuženik je ovom sudu podneo zahtev za vanredno preispitivanje sudske odluke, kojim osporava zakonitost presude Apelacionog suda u Prištini UŽ.AA.br.84/2017 od 17.10.2018 godine. Navodi da je osporena presuda doneta usled pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava. Predložio je da se zahtev usvoji i da se osporena presuda Apelacionog suda u Prištini UŽ.AA.br.84/2017 od 17.10.2018 godine i presuda Osnovnog suda u Prištini U.A.br.859/2016 od 13.12.2016 godine ukinu kao neosnovane.

Vrhovni sud Kosova je shodno članu 53 Zakona o upravnim sporovima, održao sednicu, pa je nakon ocene osporene presude, navoda iz zahteva tužioca za vanredno preispitivanje sudske odluke i nakon razmatranja ostalih spisa predmeta našao:

Zahtev za vanredno preispitivanje sudske odluke je neosnovan.

Iz spisa predmeta proizilazi da je osporenom presudom Apelacionog suda UŽ.AA.br.84/2017 od 17.10.2018 godine odbijena kao neosnovana žalba tuženika Carine Kosova izjavljena protiv presude fisklane divizije upravnog odeljenja Osnovnog suda u Prištini U.A.br.859/2016 od 13.12.2016 godine, kojom je usvojen je kao osnovan tužbeni zahtev tužioca NTP „V.“, pa je poništeno kao neosnovano rešenje Carine Kosova br.... od godine i rešenje br.... od godine Sektora za akcizu, kojim je tužioc NTP „V.“ iz P., obavezan da plati akcizu u vrednosti od 293.955,10 evra.

Odlučujući po zahtevu za vanredno preispitivanje, Vrhovni sud je nakon ispitivanja osporene presude i nakon razmatranja navoda iz zahteva, našao da je drugostepeni sud pravilno postupio kada je odbio kao neosnovanu žalbu tuženika i potvrdio prvostepenu presudu. Pravni stav Apelacionog suda je u potpunosti prihvatio i ovaj Sud, sobzirom da osporena presuda nije zahvaćena povredama na koje se tuženik poziva u svom zahtevu.

Naime, iz dokaza u spisima predmeta, ovaj sud je utvrdio da tuženik nije pružio nijedan dokaz kojim bi dokazao da je tužilac u periodu od juna 2009 godine pa do marta 2012 godine, proizvodio spornu predmetnu robu koja podleže tarifnom kodu ..., kako bi se potvrdila konstatacija tuženika da je tužilac izbegao da prijavi predmetnu robu u smislu tarifnog koda ..., kako ne bi platio akcizu. Takođe, ovaj sud ne prihvata kao osnovane konstatacije iz obrazloženja osporenog rešenja, u kojem obavezuje tužioca da plati dodatnu akcizu, koje je zasnovao na raspoloživim podacima koji su pribavljeni iz beleški tužioca, iz informativnog pisma predloženog tužiocu, a nakon toga i kasnije izjave da se tužioc slaže sa tarifnom klasifikacijom, podacima PUK i mišljenje tarifnog sektora u pogledu voćnih sokova i osvežavajućih pića od 24.08.2012 godine, u kojima su date informacije o sokovima i iskustvima država EU, i kao takav ovaj dopis ne može da se iskoristi kao dokaz za izmenu tarifne klasifikacije. Ovaj sud smatra da iz navedenih činjenica nema zakonskog osnova za izmenu tarifne pozicije robe, samo na izjavama i informacijama, te je neshvatljiva činjenica da prvostepeni organ – Sektor za akcizu nije posedovao nijedan novi dokaz u vezi sastava sporne robe, dok tuženik u svojoj odluci napominje da nepostojanje zapisnika za uzimanje uzoraka ne predstavlja bitan element za odlučivanje i istu upoređuje sa laboratorijskim analizama koje su uzete od identične robe koje je obavila Laboratorija Carine Kosova sa proizvedenom spornom robom. Iz tumačenja odredba člana 82 stav 2 i 3 Zakonika o Carini i Akcizama na Kosovu, ovaj sud smatra da ove odredbe ovlašćuju tuženika da ponovno razmotri dokumentaciju i deklaracije, te ako iz toga proizilazi da je carinjenje obavljeno na osnovu netačnih podataka, onda obavezuje stranu da izmiri dodatne obaveze. Međutim, u konkretnom slučaju promena tarifnog broja predmetne robe bez nikakve prethodne analize kako bi se utvrdio sastav proizvoda u skladu sa T., ovaj sud smatra da se radi o povredi zakonskih odredbi člana 72.b i 265.1 (a), (b) i (c) Zakonika o Carini i Akcizama na Kosovu, te pogrešnoj primena člana 82 Zakonika br. 03/L-109 o Carini i Akcizama na Kosovu.

Član 82 Zakona o Carini i Akcizama, reguliše kontrolu deklaracija nakon carinjenja i oslobađanja robe prema službenoj dužnosti ili na zahtev podnosioca deklaracije, kada se pruže novi i temeljni dokazi, ili kada se izvode kao novi dokazi, dokazi koji nisu bili poznati prilikom carinjenja robe. Po mišljenju ovog suda tuženik nije pribavio nove dokaze u pogledu sastava sporne robe, na osnovu kojih bi se mogla dati jedna takva konstatacija. Član 82 Zakona o Carini i Akcizama, na koji se poziva tuženik, ne reguliše pitanje razmatranja, odnosno obavezu tužioca da na carinu plati akcizu, uz obrazloženje da subjekt nije deklarirao akcizu prilikom puštanja u promet kompenzatornih proizvoda koji su dobiveni tokom procesa proizvodnje, koje je deklarirao pod šifrom ..., kojom se klasifikuju sokovi sa 100 % udelom voća, dok je u konkretnom slučaju u pitanju osvežavajuće piće sa malim udelom voća, stoga bi tačno deklarisanje bilo pod tarifnim kodom ..., čime bi bio podvrgnut plaćanju akcize od 0,045 evra po litri. Ovaj sud smatra da tuženik nije pružio nijedan dokaz kojim se dokazuje da bi sporna roba trebala da se klasifikuje pod tarifnim kodom ..., s obzirom da predmetna roba nije podvrgnuta nikakvoj prethodnoj analizi kako bi se utvrdio sastav proizvoda prema T.. Naime, tuženik se oslanjala samo na raspoloživim podacima koje je pribavio iz beleški tužioca, iz informativnog pisma koje je razmenjeno sa tužiocem i oslonila se na mišljenja tarifnog sektora od 24.08.2012 godine, u vezi sa voćnim sokovima i osvežavajućim pićima, u kojim se daju informacije od sokovima i iskustvima zemalja EU, te i tarifna klasifikacija koja se oslanja na laboratorijsku analizu.

Sa napred navedenog, Vrhovni sud je našao da su navodi u zahtevu tuženika za vanredno preispitivanje sudske odluke neosnovani, jer nisu od uticaja na drugačije utvrđivanje činjeničnog stanja od onog koje je utvrdio drugostepeni sud. Po oceni ovog suda, osporena presuda drugostepenog suda je jasna i razumljiva. U obrazloženju osporene presude je dato dovoljno razloga o odlučnim činjenicama koje prihvata i ovaj sud. Sud ocenjuje da je materijalno pravo pravilno primenjeno i da nije povređen zakon na štetu tuženika.

Sa iznetog, a na osnovu člana 54 stav 1 Zakona o upravnim sporovima, odlučeno kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI
Dana 20.03.2019, UZVP-ARJ.br.14/2019

Zapisničar,
Bujar Baljaj

Predsednik veća,
Nebojša Boričić